

โรคไข้ฉี่หนู..มหันตภัยที่มากับน้ำท่วมน้ำขัง

โรคไข้ฉี่หนู หรือโรคฉี่หนู หรือโรค เลปโตสไปโร สิส เป็นโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน สามารถติดโรคได้ในสัตว์หลายชนิด เช่น สุนัข หนู โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สัตว์เลี้ยงในบ้าน เป็นต้น แต่มักพบมากในหนู ซึ่งเป็นแหล่งรังโรค สัตว์ที่ไวต่อการรับเชื้อส่วนมากจะเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีอายุน้อย หรือลูกสัตว์ที่ไม่เคยได้รับภูมิคุ้มกันจากแม่มาก่อน มักพบการระบาดในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน เนื่องจากเป็นฤดูฝนต่อฤดูหนาว

ผู้ป่วยโรคไข้ฉี่หนูจะแสดงอาการได้ตั้งแต่เล็กน้อยจนถึงอาการรุนแรงถึงแก่ชีวิต ผู้ป่วยจะมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ มีไข้ หนาวสั่น คลื่นไส้ อาเจียน และปวดกล้ามเนื้อ ที่มีลักษณะเฉพาะคือ ปวดบริเวณน่อง หลัง และหน้าท้อง ผู้ป่วยส่วน ใหญ่มักมีอาการปวดศีรษะมาก โดยเฉพาะบริเวณด้านหน้าหรือหลังเบ้าตา อาการอื่นๆ ที่อาจพบได้ คือ เจ็บคอ ไอ ไอเป็นเลือด เจ็บหน้าอก ผื่น สับสน อาการแสดงที่อาจตรวจพบ ได้แก่ เยื่อบุตาแดง ต่อม้ำเหลืองโต คอแดง กดเจ็บบริเวณกล้ามเนื้อ ตับโต ม้ามโต อาจพบอาการดีซ่านได้เล็กน้อย อาการในระยะนี้จะหายไปได้เองภายใน ๑ สัปดาห์ที่มีผู้ป่วยส่วนน้อยที่มีอาการรุนแรง คือ อาการดีซ่าน ลักษณะผิวจะเหลืองมากจนแทบเป็นสีส้ม มักพบตับโตร่วมกับกดเจ็บ ม้ามโต ไตวายเฉียบพลัน อาการทางปอด เช่น ไอ มีเสมหะปนเลือด เจ็บหน้าอก หอบเหนื่อย จนถึงระบบหายใจล้มเหลว

โรคไข้ฉี่หนูสามารถรักษาได้ด้วยยาปฏิชีวนะ ควรให้ยาเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้หรือไม่ควรเกิน ๔ วัน หลังจากมีอาการเป็นอย่างช้า ระยะเวลาที่ให้นานอย่างน้อย ๗ วัน โดยชนิดของยาปฏิชีวนะจะแตกต่างกันไปตามความรุนแรงของอาการ การป้องกันโรคควรเริ่มจากการให้ความรู้แก่กลุ่มเสี่ยง ดังนี้

- 🐭 กำจัดหนู
- 🐭 ควรสวมชุดป้องกัน เช่น รองเท้าบู๊ต ถุงมือ ถุงเท้า เสื้อผ้า
- 🐭 หลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสัตว์ที่เป็นพาหะของโรค
- 🐭 หลีกเลี่ยงการว่ายน้ำที่อาจจะมีเชื้อโรคปนเปื้อนอยู่
- 🐭 หลีกเลี่ยงไม่ไปสัมผัสกับสวะโค กระบือ หนู สุกร และไม่ใช้แหล่งน้ำที่สงสัยว่าอาจปนเปื้อนเชื้อ
- 🐭 หลีกเลี่ยงอาหารที่ทิ้งไว้ค้างคืนโดยไม่มีภาชนะปกปิด
- 🐭 หลีกเลี่ยงการทำงานในน้ำหรือต้องลุยน้ำลุยโคลนเป็นเวลานานๆ
- 🐭 รับประทานอาหารทำความสะอาดร่างกายโดยเร็วหากแช่หรือย่ำลงไปแหล่งน้ำที่สงสัยว่าอาจปนเปื้อนเชื้อ